

РЕШЕНИЕ

№ 302

гр.Перник, 05 декември 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник , касационен състав, в публично заседание на шести ноември две хиляди и тринадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Стефан Станчев

Емилия Иванова

при секретаря И.И. *** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник – **прокурор Гешев**, като разглежда докладваното от **съдия Иванова к.гр.д.№303/2013 г.** по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

С решение №39/31.07.2013 г., постановено по гр.д.№104/2013 г. по описа на Районен съд-Брезник е прогласена нищожността на решение № 15/1К от 22.04.2013 г. на Общинска служба “Земеделие” гр.Брезник. С прогласеното за нищожно решение административния орган отказва да възстанови правото на собственост в съществуващи /възстановими/ стари реални граници върху нива от 12.600 дка, шеста категория, находяща с.Гигинци, общ.Брезник. Отказът е постановен по заявление вх.№ 3636/27.02.1992 г. подадено от К.С.Д.***, като наследник на С.С. Д.***.

Решаващият състав на районния съд е приел, че не са налице основанията посочени в разпоредбата на чл.14, ал.7 от ЗСПЗЗ и произнасянето на ОСЗ гр.Брезник, с повторно решение по заявление вх.№3636/27.02.1992 г. е незаконосъобразно до степен на нищожност.

Срещу решението на районния съд в законоустановения срок е подадена касационна жалба от **Общинска служба “Земеделие” гр.Брезник**. По изложени в нея съображения се иска да бъде отменено съдебното решение като неправилно поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Според касатора РС-Брезник неправилно е приел, че има повторно произнасяне на административния орган, без да са налице условията на чл.14, ал.7 от ЗСПЗЗ.

Ответникът по касационната жалба – К.С.Д.,*** чрез пълномощника си в съдебно заседание и в депозираните по делото писмени отговор поддържа становище, че касационната жалба е неоснователна и моли съда да остави в сила въззивното решение.

Претендира присъждане на разноски, изразяващи се в заплатено гориво, за което представя и доказателства.

Представителят на Окръжна прокуратура – гр. Перник, предлага решението на районния съд да бъде оставено в сила.

Административен съд – Перник, като разглежда делото по реда на чл. 217 и следващите от Административно процесуалния кодекс намира, че жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна, като съображенията за това са

следните:

Пред районния съд е подадена жалба срещу решение №15/1К от 22.04.2013 г. на Общинска служба „Земеделие“ гр.Брезник, с което на К.С.Д.***, като наследник на С.С.Д.*** е признато правото на собственост, но е отказано възстановяването на земеделски земи в съществуващи /възстановими/ стари реални граници. Отказът е постановен по отношение на имот представляващ нива от 12.600 дка, в местността ТКЗС, на с.Гигинци, общ.Брезник. Решаващият състав е приел, че постановеното решение е второ по отношение на процесния имот, тъй като за същият има произнасяне на административния орган с решение №15/1 от 29.10.1992 г. Подробно е изложил съображения относно неприложимостта на разпоредбата на чл.14, ал.7 от ЗСПЗЗ и е стигнал до извода, че при повторното произнасяне е постановен нищожен административен акт.

Според настоящия съдебен състав обжалваното решение е правилно и при постановяването му не са допуснати нарушения, представляващи касационни основания, които да налагат отмяната му. Въз основа на цялостно изяснена фактическа и правна обстановка, след обсъждане аргументите на страните и правнорелевантните факти, първоинстанционният съд е произнесъл законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Решенията на ОСЗ са стабилни административни актове, които не могат да бъдат отменяни или изменяни от органа който ги е издал. Това е допустимо само в някои хипотези изрично изброени в закона и съобразени в решението на въззивния съд.

В настоящия случай правилно районният съд приема, че не са настъпили материалноправните предпоставки визирани в ЗСПЗЗ, които дават право на ОСЗ да промени постановеното по преписката решение, с което веднъж е признато правото на възстановяване на собственост върху земеделски земи.

Съгласно чл. 14, ал. 7 ЗСПЗЗ такава възможност е налице при откриване на нарушения на този закон и правилника за неговото прилагане, на нови обстоятелства, нови писмени доказателства от съществено значение за постановяване на решението по чл. 14, ал. 1 и има направено искане в тази насока от МЗХ или от заинтересуваните лица, като това следва да стане в срок до 1 година от откриване на новите обстоятелства или от новите писмени доказателства, но не по-късно от 2 години от влизане в сила на плана за земеразделяне или от постановяването на решението на общинската служба по земеделие по чл. 14, ал. 1, т. 1 ЗСПЗЗ.

Доколко понастоящем не се установи да са налице посочените основания, то за ОСЗ гр.Брезник не е възникнала възможността да преразгледа произнасянето си и да постанови решението предмет на проверка пред районния съд.

Предвид тези съображения не са налице касационни основания за отмяна на атакуваното решение, поради което същото като валидно, допустимо и правилно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото в полза на ответника по касационната жалба следва да бъдат присъдени и направените разноски в производството в размер на 150 лв., представляващи заплатено адвокатско възнаграждение за настоящата инстанция. Не се дължи репарирание на претендираните пътни разноски по делото за които е представена фактура за гориво. Отговорността за разноските в съдебноадминистративното производство е гражданско облигационно отношение, което произтича от процесуалния закон и е уредено от него, по аргумент на чл. 143 АПК. Състои се в правото на едната страна да иска и задължението на другата да плати направените разноски от страната, в чиято полза е решено делото. Щом

административният акт, предмет на съдебен контрол бъде отменен като незаконосъобразен, разноските на адресата по повод на делото се възлагат в тежест на бюджета на издателя на акта. Отговорността за разноски е обективна (невиновна) и цели репарирание на разноските, направени по делото и възнаграждението на един адвокат, като в обхвата ѝ не попадат други облигационни вземания на страните, независимо от техния източник. Макар и да има санкционен характер срещу страната, неоснователно предизвикала правния спор, отговорността за разноски обхваща само направените по делото разноски. Това са тези парични средства, които са изразходвани от страната във връзка с извършването на определени процесуални действия напр. възнаграждение за вещо лице, такси за издаване на удостоверения, адвокатски хонорар за представителство в процеса и др. Следователно разноските са тези суми, които страната е заплатила във връзка с извършването на правните действия в процеса или за оказаната ѝ правна защита. тъй като участието на страните в настоящото производство не е задължително. В този смисъл представените доказателства за заплатено гориво не обвързват съда със задължение да присъди и пътни разходи на страната, макар да има доказателства че такива са сторени.

Във връзка с горното и на основание чл.222, ал.1 от АПК, **Административен съд – Перник,**

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение №39 от 31.07.2013 г., постановено по гр.д.№104/2013 г. по описа на Районен съд – Брезник.

ОСЪЖДА Общинска служба “Земеделие” гр.Перник да заплати на К.С.Д.,***, сумата от 150 лв. /сто и петдесет лева/ разноски в настоящото производство.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

Членове: 1./п/

2./п/